

Sygn. akt I CSK 876/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa A. w W.
przeciwko Gminie Miasto [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 166/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej Gminy kwotę
1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występujących w sprawie istotnych zagadnieniach prawnych, sprowadzających się do odpowiedzi na pytanie, czy w okolicznościach sprawy szczegółowo opisanych w skardze powódce przysługuje roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Zaprezentowane zagadnienie nie może być uznane za istotne w związku z tym, że zostało sformułowane w sposób niezwykle kazuistyczny i nie cechuje się walorem ogólności. Ponadto skarżąca zdaje się całkowicie ignorować fakt, że Sąd Apelacyjny przyjął w swoich ustaleniach, iż nie wykazała ona skutecznie powoływanej okoliczności, iż uiściła cenę, co miało w jej ocenie uzasadniać bezpodstawne wzbogacenie pozwanego. Poczynione zaś ustalenia faktyczne są dla Sądu Najwyższego rozpoznającego skargę kasacyjną wiążące. Przedstawione zagadnienie prawne powinno więc zostać sformułowane na ich podstawie, a nie na hipotetycznej podstawie faktycznej, którą kreuje skarżąca.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.